

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273,
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
Preot II Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888,
Secretar redacție Vasilica Onofrei, tel. 0741 706 602,
redactor_sef@yahoo.com
www.parohiatomacozma.ro, parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Acțiuni pentru copii, elevi, studenți și tineri organizate în parohia noastră

Adresăm elevilor, studenților și tinerilor interesați invitația de a se înscrie la

CURSUL GRATUIT DE ÎNVĂȚARE A CÂNTĂRILOR LITURGICE ORTODOXE - ediția a VII-a -

pe care îl vom reorganiza, în vederea constituirii unui grup coral care să intoneze duminica dimineața cântările din timpul slujbei Utreniei sau din cadrul Sfintei Liturghii atunci când membrii Corului Parohial sunt plecați în turnee.

ȘEDINȚELE SE DESFĂȘORĂ DUMINICA, LA ORA 17.00.

De asemenea, adresăm tuturor copiilor, elevilor, studenților și tinerilor interesați invitația de a se înscrie în

CLUBUL DE ȘAH pe care îl organizăm duminica, la ora 15.00.

DETALII și ÎNSCRIERI pentru toate aceste activități la tel. 0741 706 602 (Orange) sau 0761 621 994 (Cosmote)

Biblioteca Parohială

*Delectează-te cu o carte nouă!
Citește și informează-te!*

Prin Biblioteca Parohială vă punem la dispoziție o gamă largă de cărți religioase și de cultură generală.

Program de funcționare:

Duminica, între orele 11.00-12.00

Persoane de contact:

***Alexandra Popa**, tel. 0720 606 820, petite_sourire@yahoo.com

***Irina Dănilă**, tel. 0742 344 024,
iris_pretty_girl2006@yahoo.com

Evoluția lucrărilor de consolidare la biserica noastră

Și în această săptămână au continuat în mod intens lucrările de consolidare și restaurare a bisericii noastre, desfășurate de echipa de constructori a S.C. SIMCREST S.R.L. - Bacău, condusă de Preot Inginer Ovidiu Manolache.

Conform celor declarate de domnul Gheorghe Irodiu, Șeful de lucrări la acest punct de lucru, s-au turnat grinzi, s-a transportat moloz, s-au săpat șanțurile pentru stâlpii de rezistență, s-au confecționat și montat elementele de armătură, s-au confecționat cofraje pentru turnat beton.

PUTEȚI SPRIJINI BUNUL MERS AL LUCRĂRILOR PRIN:

- contribuții financiare și alte forme pe care le considerați de cuviință
- implicare în susținerea meselor zilnice pentru constructori. **PROGRAMĂRI LA OFICIUL PAROHIAL, tel. 0232 211 273 sau direct la PANGARUL BISERICII**

Detalii și informații puteți obține oricând, contactându-ne la binecunoscutele date, pe care le găsiți și în colțul din stânga sus al acestei pagini.

Mulțumim călduros enoriașilor și colaboratorilor care deja au răspuns apelului nostru, implicându-se încă de la început cu mult devotament în responsabilitățile pe care aceste ample lucrări ni le ridică tuturor.

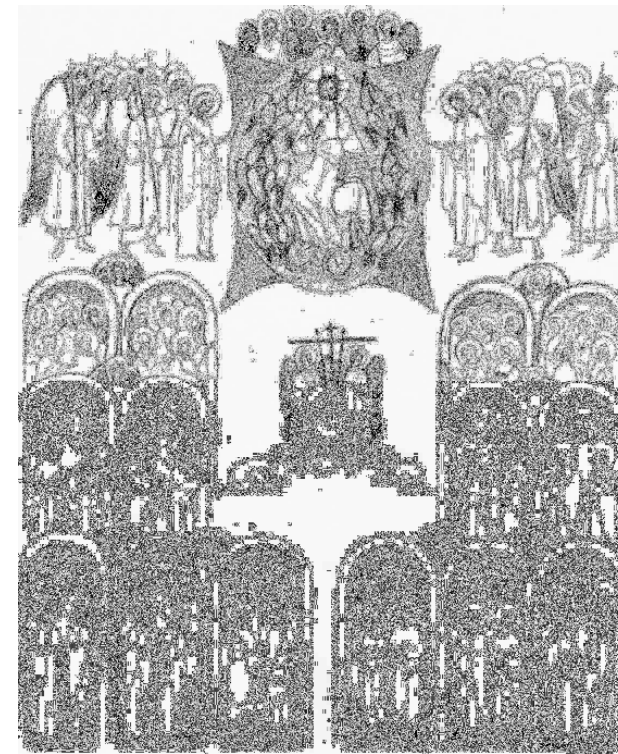
Bluze și elemente de vestimentație tricotate manual, împletituri etc. Modele și culori pentru toate gusturile la prețuri minime. Persoană de contact: **Natalia Țurlea**, tel. 0232 315 912

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica tuturor Sfinților

Grafică realizată de Cătălina-Elena Guia

Evanghelia acestei duminici De la Evanghelistul Matei

Cap. X

32. Oricine va mărturisi pentru Mine înaintea oamenilor, mărturisi-voi și Eu pentru el înaintea Tatălui meu, Care este în ceruri.
33. Iar de cel ce se va lepăda de Mine înaintea oamenilor și Eu Mă voi lepăda de el înaintea Tatălui Meu, Care este în ceruri.
34. Nu socotiți că am venit să aduc pace pe pământ; n-am venit să aduc pace, ci sabie.
35. Căci am venit să despart pe fiu de tatăl său, pe fiică de mama sa, pe noră de soacra sa.
37. Cel ce iubește pe tată ori pe mamă mai mult decât pe Mine nu este vrednic de Mine; cel ce iubește pe fiu ori pe fiică mai mult decât pe Mine nu este vrednic de Mine.
38. Și cel ce nu-și ia crucea și nu-Mi urmează Mie nu este vrednic de Mine.

Cap. XIX

27. Atunci Petru, răspunzând, I-a zis: Iată noi am lăsat toate și Ți-am urmat Ție. Cu noi, oare ce va fi?
28. Iar Iisus le-a zis: Adevărat zic vouă că voi cei ce M-ați urmat Mie, la înnoirea lumii, când Fiul Omului va ședea pe tronul salvei Sale, veți ședea și voi pe douăsprezece tronuri, judecând cele douăsprezece seminții ale lui Israel.
29. Și oricine a lăsat case sau frați, sau surori, sau tată, sau mamă, sau femeie, sau copii, sau țarine, pentru numele Meu, înmulțit va lua înapoi și va moșteni viața veșnică.
30. Și mulți dintâi vor fi pe urmă, și cei de pe urmă vor fi întâi.

Programul pentru Spovedit și Împărtășit

Astăzi, 14 iunie, Biserica Ortodoxa a rânduit lăsatul secolui pentru începutul Postului Sfinților Apostoli Petru și Pavel, prăznuit în fiecare an în ziua de *29 iunie*.

Postul Sfinților Apostoli este unul dintre cele patru posturi de peste an, iar durata sa este în funcție de Duminica prăznirii tuturor sfinților, duminică în care se lasă sec pentru începutul postului, prima duminică după sărbătoarea Rusaliilor. În acest an durata postului este de două săptămâni, **până sâmbătă 28 iunie, inclusiv**. În această perioadă, fiecare creștin se străduiește să țină un post sufletesc împletit cu postul trupesc, nemâncând alimente de proveniență animală.

PENTRU TAINA SFINTEI SPOVEDANII:

◆ *Vinerea și Sâmbătă, ora 19.00. Vinerea în cadrul și după Slujba Sfântului Maslu care începe la ora 19.00.*

PENTRU TAINA SFINTEI ÎMPĂRTĂȘANII:

◆ *Duminică, 21 iunie*, în cadrul Sfintei Liturghii care începe la ora 10.00
◆ *Miercuri, 24 iunie*, de Sărbătoarea Nașterii Sfântului Ioan Botezătorul, în cadrul Sfintei Liturghii care începe la ora 10.00
◆ *Duminică, 28 iunie*, în cadrul Sfintei Liturghii care începe la ora 10.00
◆ *Luni, 29 iunie*, de Sărbătoarea Sf. Ap. Petru și Pavel, în cadrul Sfintei Liturghii care începe la ora 10.00

Sfințenia - încununare în Duhul Sfânt

Sfinții și sfințenia constituie cea mai înaltă treaptă a împlinirii umane, dar și efectul plinar al lucrării Duhului Sfânt în persoana umană, care, prin unirea cu Dumnezeu și viața în Hristos, aduce în suflet fericirea netrecătoare, adevărata fericire.

Pentru a fi fericit în lumea aceasta nu-i nevoie de lucruri mărețe. Starea de fericire ține de intimitatea sufletului și e direct proporțională cu lucrarea Duhului Sfânt în persoana fiecăruia dintre noi. Legătura noastră cu Dumnezeu nu este doar un simplu dialog, nu e doar o chestiune de fidelitate și atașament între creatură și Creator, ci relația noastră cu Dumnezeu este o relație de unire. Noi, prin rugăciune și prin sfințenia vieții, ne facem părtași lui Dumnezeu, devenim părtași la energiile lui Dumnezeu prin lucrarea Sfântului Duh în noi. Este o mare taină. Nu o putem exprima în cuvinte, dar o simțim din plin atunci când trăim cu adevărat starea de rugăciune, atunci când respectăm "rețetarul" sfințeniei primit de la Sfinții Părinți, care au pus în practică relația aceasta de unire cu Dumnezeu, cel mai înalt scop al existenței noastre.

Ne luptăm în lumea aceasta pentru scopuri mărunte. Nici nu ești în stare în viața proprie să-ți faci o ierarhizare a ceea ce este mai important de făcut sau a ceea ce este mai important de ajuns ca împlinire umană. Se fixează variate scopuri și în funcție de "modă" fiecare caută să-și făurească un fel de scop căruia să-i subordoneze cursul vieții. Doar cursul vieții creștine este mereu ascendent și tinde, de la lepădarea de materie, la unirea cu Dumnezeu. Unirea cu Dumnezeu nu este doar o afirmație teoretică, ea este realizată în viața multor Sfinți. Aduce cu sine slavă, bucurie, fericire netrecătoare. Tot ceea ce noi luăm ca reper pentru viața noastră, raportându-ne la nevoile firești, ome-nești, sunt scopuri trecătoare, materialnice. Slava, bucuria, fericirea netrecătoare întotdeauna depind de starea noastră de unire cu Dumnezeu. Cum spunea Sfântul Apostol Pavel despre sine: *Nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine* (Gal. 2, 20).

Iată pentru care motiv, la starea de rugăciune personală, Biserica a adăugat starea de rugăciune colectivă, rugăciunea publică. În locul cel mai înalt al rugăciunii publice stă Sfânta Liturghie al cărei punct central îl constituie împărtășirea, unirea noastră cu Hristos. Devenim prin împărtășanie purtători de Dumnezeu. Cine mijlocește aceasta? - Duhul Sfânt. Sunt Taine nepătrunse și negărite, dar ele vădesc măiastra lucrare a Duhului Sfânt între noi, între oameni. De aceea acolo unde este prezent Duhul Sfânt cu necesitate se vădește Adevărul. Îl și numește

Rugăciunea *Duhul Adevărului*. Mântuitorul spunea ca rugăciunea să se facă în duh și în adevăr. Există însă o întâmplare relatată în cartea *Faptele Apostolilor* din perioada de început a Bisericii, când alături de comunitatea celor 12 Apostoli, a celor 70 și a tuturor celor care l-au cunoscut pe Hristos și care l-au și văzut înviat - peste 500 de persoane, estima Sfântul Apostol Pavel (I Cor. 15, 6) -, s-a adăugat din ziua Pogorării Duhului Sfânt și comunitatea celor care au auzit prima predică ca la 3000 de bărbați, și comunitatea celor care au auzit a doua predică ca la încă 2000 de bărbați. În felul acesta s-a creat o comunitate, o comunitate de har, ce avea drept liant credința în Hristos și faptele conforme cu Învățătura lui Hristos.

În cadrul acestei prime comunități „toți cei cei credeau erau laolaltă și aveau toate de obște și își vindeau bunurile și averile și le împărțeau tuturor, după cum aveau nevoie” (Fapte 2, 44-45). Și serbau împreună, slujeau împreună la Sfânta Liturghie și această comuniune religioasă a devenit un fel de ferment care a umplut repede de har întreaga comunitate a Ierusalimului și apoi s-a răspândit în toată lumea prin misionarismul creștin. Membrii acestor prime comunități se numeau întreolaltă „Sfinți” (Col. 1,2 ; I Cor. 1, 2), nu atât prin calitatea vieții, cât prin părtășia harică a Duhului Sfânt.

În această primă comunitate, unul dintre preoți, pe nume Anania împreună cu soția sa, valorificându-și casa au venit și au depus doar o parte din bani în comunitate, spunând că sunt toți banii pe care i-au primit pe casă. Sfântul Apostol Petru le atrage atenția: *Nu ne-ați mințit pe noi, ați mințit Duhului Sfânt* (Faptele Apostolilor 5, 4). Altfel spus acolo unde apare minciuna, furțișagul, înșelătoria și variate forme "moderne" ale acestora, pleacă de la noi Duhul Sfânt. Te și surprinde cu câtă inocență, oamenii care fac fel de fel de fărădelegi, îndrăznesc să îți spună cât sunt ei de drepti și de corecți și cât sunt de convinși că ar merita mai multe de la Dumnezeu și că Dumnezeu nu le ajută. Se mint pe ei înșiși, pentru că în definitiv, ultimul efect al minciunii este alterarea relației noastre cu noi înșine. Nu mai știm ce să credem despre noi. Trăim într-o viață virtuală în care nu mai distingem între ceea ce este corect și ceea ce este incorect.

Așadar, nu prin meritele proprii, ci prin lucrările Duhului Sfânt putem să vorbim și despre sfințenie în viața noastră. Sfințenia, în sine, este un atribut în exclusivitate al lui Dumnezeu. Noi oamenii îl primim numai ca semn al părtășiei noastre cu Dumnezeu.

Pr. Mihai Mărgineanu

(continuare în numărul viitor)

Cuvânt al Sfântului Vasile cel Mare despre Post

Săracilor, primiți postul, tovarășul vostru de casă și de masă! Slugilor, primiți postul, odihna neconținutelor voastre osteneți! Bogaților, primiți postul, doctorul care vă vindecă bolile ce vă vin din pricina prea multelor mâncăruri, postul care, prin schimbarea mâncărilor, vă face mai plăcute bucatele de care vă săturaserăți din obișnuința cu ele! Bolnavilor, primiți postul, mama sănătății voastre! Sănătoșilor, primiți postul, păzitorul sănătății voastre! Întreabă pe doctori, și-ți vor spune că este primejdioasă o sănătate prea mare. De aceea, doctorii micșorează, prin post, greutatea trupurilor, pentru ca nu cumva, din pricina îngrășării, să se curme puterea vieții; cu bună știință doctorii micșorează cu postul îngrășarea trupului, ca printr-un nou fel de hrană să-i dea libertatea trupului, iar stomacului putere. Postul este așadar folositor tuturor oamenilor și tuturor trupurilor; este potrivit pretutindeni: în case, în piețe, noaptea, ziua, în orașe și în pustie.

Așadar, pentru că postul ne dăruiește în toate împrejurările vieții foloase atât de mari, să-l primim, după cuvântul Domnului (Matei 6, 16-17), cu bucurie, fără să ne întristăm ca fărnicii, și să arătăm, fără să ne prefacem, bucuria sufletului.

Socot că nu trebuie să mă străduiesc atât de mult ca să vă îndemn să postiți, cât trebuie să vă îndemn să nu cădeți astăzi în păcatul beției. Mulți postesc fie din obicei, fie că se rușinează de alții. Mă tem însă de beție, pe care iubitorii de vin o păstrează ca pe o moștenire părintească. Unii, lipsiți de judecată, ca și cum ar pleca într-o călătorie îndepărtată, beau astăzi mult vin, ca să le ajungă pentru cele cinci zile de post. Dar nu știi oare că pântecele nu ține ce bagi în el? Pântecele este un zaraf necinstit, câmară nesigură. Pui în el multe lucruri, dar nu păstrează ce-i încredințezi și face numai pagubă. Vezi ca nu cumva mâine, când vei veni la biserică, după ce te-ai îmbătat azi, să ți se spună cele citite acum. *Domnul zice: N-am ales postul acesta!* (Isaia 58, 5). Pentru ce amesteci, dar, cele ce nu se pot amesteca? Ce părtășie este între beție și post? Ce legătură între beție și înfrânare? Ce legătură între Biserica lui Dumnezeu și templul idolilor? (II Cor. 6, 16). Biserica lui Dumnezeu este locașul în care locuiește Duhul lui Dumnezeu (I Cor. 3, 16), iar templul de idoli sunt cei care-și murdăresc trupul cu beția. Ziua de astăzi este pridvorul postului. Cel întinat în pridvor nu mai este vrednic să intre într-o

cele sfinte. Sluga ce vrea să se împace cu stăpânul nu ia ca sprijinitor și mijlocitor pe dușmanul stăpânului. Beția este dușman al lui Dumnezeu; postul, început al pocăinței. Deci, dacă vrei să vii la Dumnezeu, fugi de beție! Fugi, ca nu cumva să te îndepărtezi și mai mult de Dumnezeu.

Dar, pentru ca postul să fie vrednic de laudă, nu-i de ajuns numai să ne înfrânăm de la mâncăruri; trebuie să postim post primit și bineplăcut lui Dumnezeu. Iar postul adevărat este înstrăinarea de păcat, înfrânarea limbii, oprirea mâinii, îndepărtarea de poftă, de bărfeli, de minciună, de jurământul strâmb. Lipsa acestora este post adevărat. În ele stă postul cel bun.

Să ne desfătăm în Domnul, cugetând la cuvintele Duhului și primind poruncile și învățăturile mântuitoare, care ne îndreaptă sufletele. Să ne ferească Dumnezeu de postul cel cumplit, pe care și profetul se silește să-l îndepărteze prin rugăciune, zicând: *Domnul nu va omori prin foamete sufletele dreptilor* (Prov. 10, 13); și: *N-am văzut pe cel drept părăsit, nici sămânța lui cerșind pâine* (Ps. 36, 25). În aceste cuvinte profetul n-a vorbit de pâinile cele materiale, că știa că feciorii patriarhului Iacov se coborâseră în Egipt pentru pâine, ci de hrană duhovnicească, prin care omul nostru launtric se desăvârșește. Să ne ferească deci Dumnezeu de postul cu care Domnul a amenințat pe iudei: *Iată, vin zile, zice Domnul, și voi aduce peste pământul acesta foamete, nu foamete de pâine, nici sete de apă, ci foamete de a auzi cuvântul Domnului* (Amos 8, 11). Dreptul Judecător a adus peste ei foametea aceea, pentru că a văzut că trupul lor se îngrășa și punea carnea pe el, iar mintea le slăbea de lipsa hranei învățăturilor adevărului.

În zilele ce vin, Duhul cel Sfânt vă va ospăta, cu bucurie, dimineața și seara. Nimeni să nu lipsească de bună voie de la acest ospăț duhovnicesc.

Să luăm parte cu toții la paharul cel cumpătat pe care Înțelepciunea l-a umplut și ni l-a pus deopotrivă înaintea tuturor, ca fiecare să bea din el atât cât poate. Înțelepciunea a pregătit vinul cu mirodenii și a junghiat jertfele ei (Prov. 9, 2), adică hrana celor desăvârșiți, ale căror simțuri sunt deprinse prin obișnuință să deosebească binele de rău (Evr. 5, 14). Cu această hrană săturându-ne din destul, să dea Dumnezeu să fim găsiți vrednici a lua parte la veselia ospățului Mirelui, în Hristos Iisus Domnul nostru.

(Omilii și Cuvântări, EIMBOR, București, 2004, pp. 32-35)